

PARAULA I VIDA

Pasqua és donació de l'Esperit

Crist ha Ressuscitat i ens envia l'Esperit Sant Defensor! Celebrem la Pasqua granada dels fruits de l'Esperit! Crist ens acompanya a través del seu Esperit Sant. Ell va dir al darrer sopar: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; Jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes» (Jo 14,15-18). Acollim en aquesta Pasqua, amb humilitat i reverència, l'Esperit de Crist i deixem-nos portar pel seu alè de llibertat i el seu foc de caritat ardent. Cuidem la vida espiritual, sabent que Ell ens guia i ens sosté, alimenta la nostra oració i fa convincent el nostre testimoniatge cristià.

L'Esperit és aquell do del Pare i del Fill que habita dins nostre i silenciosament ens va guiant vers la plenitud de la veritat i ens va transformant en amics de Déu i imatges de Crist. Ell ens dona les paraules adients i ens fa valents en els combats de la fe. Pel baptisme i la confirmació s'ha fet company invisible però real de la nostra vida per sempre. No estem mai sols, ja que Ell ens acompanya. I l'Eucaristia ens el regala sempre de nou, perquè ompli de goig tota la nostra vida, ens perdoni els pecats i ens elevi a una confiança gran i abandonada en les seves mans.

Que n'és de bell i profund aquest text que va llegir el bisbe Ignasi, a Uppsala, el 1968, en el Consell Mundial de les Esglésies! Ajuda a entendre la missió de l'Esperit en nosaltres.

«Sense l'Esperit Sant,
Déu és lluny, Crist resta en el passat,
l'Evangeli és lletra morta;
l'Església, una simple organització;
l'autoritat, un domini; la missió, una propaganda;
el culte, una evocació;
i l'actuar cristià, una moral d'esclaus.

»Però amb Ell,
l'univers s'aixeca i gemega
en la infància del Regne;
Crist ha ressuscitat;
l'Evangeli és potència de vida;
l'Església, comunió trinitària de germans;
l'autoritat, un servei alliberador;
la missió, una pentecosta;
el culte, memorial i anticipació;
l'actuar humà, una cosa divina.»

Avui és Pentecosta, el dia en què ha actuat el Senyor! Avui Crist uneix el que era dividit en moltes llengües i ensenya a parlar l'única llengua comprensible, la de l'amor, que és realment universal i que ens uneix en un sol cor. Avui culmina la victòria del Ressuscitat sobre la mort, i triomfa la vida. Ell fa que tot sigui nou!

Demanem-li al Pare que envii als nostres cors l'Esperit del seu Fill, per fer-nos fills seus, per unir-nos en Església santa i catòlica, per enviar-nos a anunciar fe i a donar testimoni del Regne de Déu.

Santa Pasqua a tots!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Formació per al clergat «a l'estil de Sant Josep»

El dia 5 de maig, i de forma telemàtica, S.E. Mons. Jorge Carlos Patrón Wong, Arquebisbe encarregat de Seminaris de la Congregació per al Clergat, va impartir dues conferències sobre «Formadors a l'estil de Sant Josep», organitzades per la Comissió episcopal del Clergat i els Seminaris, de la Conferència Episcopal Espanyola, que presideix l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives. Hi van participar cinc bisbes més i una vuitantena de formadors de tota Espanya. Des de Catalunya hi van participar formadors de Girona, Barcelona, Lleida, Solsona i Urgell. L'Arquebisbe Patrón va parlar dels trets que identifiquen Sant Josep com a formador. Els moments de diàleg resultaren molt fecunds.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant

Aquestes paraules, referides a l'esdeveniment del dia de la Pentecosta, ens diuen quin fou l'efecte de la vinguda de l'Esperit que Jesús havia promès als apòstols. Així quedava plenament acomplerta l'obra de Jesús.

Durant cinquanta dies, els apòstols disposaren el seu cor. Començant amb l'aparició el capvespre de Pasqua i aquell «Pau a vosaltres... Rebeu l'Esperit Sant» (Jn 20,22). Continuant amb les altres aparicions: «se'ls aparegué durant 40 dies i els parlava del Regne de Déu» (Ac 1,3). El dia de l'Ascensió, abans de retornar al Pare, els recomanà: «Quedeu-

vos a la ciutat fins que sigueu revestits de la força que us vindrà de dalt» (Lc 24,49). Els apòstols, confiats en les paraules de Jesús, romangueren a Jerusalem «amb gran alegria i contínuament eren al temple beneint Déu» (Lc 24,52-53).

Aquests dies, ens diu sant Lluç, estaven reunits amb la Verge Maria, els familiars de Jesús i les dones en fraterna comunió i dedicats a l'oració.

Encara més, llegim a Ac 1,15-26, que els apòstols amb el grup dels creients —unes cent vint persones— mentre esperaven el do promès per Jesús, s'ana-

ren organitzant. I escolliren Maties perquè substituís Judes, malauradament perdut, i completés el nombre de Dotze.

En aquest ambient, el dia de la Pentecosta al matí, el grup de creients rebé l'Esperit Sant: «es trobaven reunits tots junts. De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls varen aparèixer unes llengües com de foc» (Ac 2,1-4). L'escena és descrita amb signes còsmics semblants als de la teofania del Sinai: ventada impetuosa, remor que ve del cel i foc. Signes que par-

len de presència divina i de la transcendència de Déu.

Amb aquests signes, el text ens dirà que els creients «van quedar plens de l'Esperit Sant». Com a conseqüència adquireixen una tal capacitat de comunicació que «tots els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu» (Ac 2,11).

Dues conclusions al terme del passatge: la vinguda de l'Esperit Sant elimina la confusió de llengües que els homes havien provocat a Babel. I apareix l'horitzó universal de la missió evangèlica.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Pascua es donación del Espíritu

Cristo ha Resucitado y nos envía el Espíritu Santo Defensor! ¡Celebremos la Pascua granada de los frutos del Espíritu! Cristo nos acompaña a través de su Espíritu Santo. Él dijo en la última cena: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Defensor, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros» (Jn 14,15-18). Acojamos en esta Pascua, con humildad y reverencia, el Espíritu de Cristo y dejémonos llevar por su aliento de libertad y su fuego de caridad ardiente. Cuidemos la vida espiritual, sabiendo que Él nos guía y nos sostiene, alimenta nuestra oración y hace convincente nuestro testimonio cristiano.

El Espíritu es aquel don del Padre y del Hijo que habita dentro de nosotros y silenciosamente nos va guiando hacia la plenitud de la verdad y nos va transformando en amigos de Dios e imágenes de Cristo. Él nos da las palabras adecuadas y nos hace valientes en los combates de la fe. Por el bautismo y la confirmación se ha hecho compañero invisible pero real de nuestra vida para siempre. No estamos solos, ya que Él nos acompaña. Y la Eucaristía nos lo regala siempre de nuevo, para que llene de gozo toda nuestra vida, perdone nuestros pecados y nos eleve a una confianza grande y abandonada en sus manos.

¡Qué bello y profundo es este texto que leyó el obispo Ignacio, en Uppsala, en 1968, en el Consejo Mundial de las Iglesias! Ayuda a entender la misión del Espíritu en nosotros:

«Sin el Espíritu Santo, Dios está lejos, Cristo queda en el pasado, el Evangelio es letra muerta; la Iglesia, una simple organización; la autoridad, un dominio; la misión, una propaganda; el culto, una evocación; y el actuar cristiano, una moral de esclavos.

»Pero con Él, el universo se levanta y gime en la infancia del Reino; Cristo ha resucitado; el Evangelio es potencia de vida; la Iglesia, comunión trinitaria de hermanos; la autoridad, un servicio liberador; la misión, un pentecostés; el culto, es memorial y anticipación; el actuar humano, es algo divino.»

Hoy es Pentecostés, ¡el día en que ha actuado el Señor! Hoy Cristo une lo que estaba dividido en muchas lenguas y enseña a hablar la única lengua comprensible, la del amor, que es realmente universal y que nos une en un solo corazón. Hoy culmina la victoria del Resucitado sobre la muerte, y triunfa la vida. ¡El todo lo renueva! Pidámosle al Padre que envíe a nuestros corazones el Espíritu de su Hijo, para hacernos hijos suyos, para unimos en Iglesia santa y católica, para enviarnos a anunciar fe y dar testimonio del Reino de Dios.

¡Santa Pascua a todos!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

PREGÀRIA OFICIAL DE LA X TROBADA MUNDIAL DE LES FAMÍLIES

«L'amor familiar: Vocació i camí de santedat»

La Diòcesi de Roma i el Dicasteri per als Laics, la Família i la Vida van presentar la pregària oficial per a la X Trobada Mundial de les Famílies que se celebrarà a Roma del 22 al 26 de juny de 2022. També s'ha previst el hashtag oficial: #WMOF2022.

El cardenal Joseph Kevin Farrell, Prefecte del Dicasteri, en va informar explicant que «pregar és una

forma d'entrar en el cor de l'Any *Amoris Laetitia* i en la preparació de l'esdeveniment que tindrà lloc a Roma.

»Moltes famílies i comunitats han esperat molt de temps per a poder arribar, almenys espiritualment, a Roma. La pregària les acompanyarà i les ajudarà a acollir el missatge de la trobada».

Pregària oficial

Pare Sant, som aquí davant vostre per a lloar-vos i agrair-vos el gran do de la família.

Us demanem per les famílies consagrades en el sagrament del matrimoni, perquè redescobreixin cada dia la gràcia rebuda i, com a petites Esglésies domèstiques, sàpiguen donar testimoni de la vostra Presència i de l'amor amb què Crist estima l'Església.

Us demanem per les famílies que passen per dificultats i pati-

ments, per la malaltia, o per afliccions que només Vós coneixeu: Sosteniu-les i feu-les conscients del camí de santificació al qual les crideu, perquè puguin experimentar la Vostra infinita misericòrdia i trobar noves formes de créixer en l'amor.

Us demanem pels infants i els joves, perquè puguin trobar-vos i respondre amb alegria a la vocació que heu pensat per a ells; pels pares i els avis, perquè siguin conscients que són signe de la paternitat i maternitat de Déu en la cura

dels infants que, en la carn i en l'esperit, Vós els encomaneu; i per l'experiència de fraternitat que la família pot donar al món.

Senyor, feu que cada família pugui viure la pròpia vocació a la santedat en l'Església com una crida a ser protagonista de l'evangelització, al servei de la vida i de la pau, en comunió amb els preveres i amb els cristians de qualsevol altre estat de vida.

Beneïu la Trobada Mundial de les Famílies.

Amén.

Confirmacions a Escaldes-Engordany

Dimecres 5 i dijous 6 de maig, dos grups de 15 i 16 joves de la parròquia d'Escaldes-Engordany (Principat d'Andorra) van rebre el sagrament de la Confirmació a l'església parroquial de Sant Pere Màrtir durant la celebració eucarística presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, el primer dia, i pel Vicari episcopal Mn. Antoni Elvira, el segon, i concelebrada pel Rector Mn. Jaume Soy; el P. Joan Juncadella, salesià; i Mn. David Codina. Acompanyà els cants amb el ministeri d'organista Mn. Pau Bellido. A la seva arribada a la parròquia el primer dia, l'Arquebisbe i Copríncep fou acollit pel Cònsol Menor, Hble. Sr. Joaquim Dolsa, i la Consellera Major del Comú d'Escaldes-Engordany.

Durant la celebració litúrgica, l'Arquebisbe Joan-Enric glossà com el do rebut en el Baptisme quan eren infants en aquella celebració l'acceptaven ara ja ells com adults en la fe. Els animà a perseverar en l'amistat amb Jesús i a no abandonar-lo i a ser joves que sàpiguen nedar contracorrent en la vida i roman-

dre en la fe malgrat que no estigui de moda o que els suposi alguna burla o discriminació per part d'altres companys. La parròquia oferí als joves una Bíblia perquè la Paraula de Déu els sigui consol i fortalesa, i l'Arquebisbe d'Urgell al final de la missa agrai als catequistes la tasca que han dut a terme en aquests dos cursos de catequesi que no han estat fàcils perquè han estat marcats per la pandèmia actual.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La pressa de voler tot i ara mateix no ve de Déu. Si ens afanyem per l'ara mateix, oblidem el que roman per sempre: seguim els núvols que passen i perdem de vista el Cel» (16 de febrer).

@Pontifex: «El dejuni, l'oració i l'almoïna, tal com els presenta Jesús en la seva predicació (cf. Mt 6,1-18), són les condicions i l'expressió de la nostra conversió» (19 de febrer).

@Pontifex: «Senyor, Déu nostre, concedeix-nos als cristians que visquem l'E-

vangeli i puguem reconèixer a Crist en cada ésser humà, per a veure'l crucificat en les angoixes dels abandonats i oblidats d'aquest món, i ressuscitat en cada germà que s'aixeca» (20 de febrer).

@Pontifex: «L'exemple de tants metges i operadors sanitaris que han arriscat la seva vida fins a perdre-la a causa de la pandèmia, suscita en tots nosaltres viva gratitud per l'exercici generós i, a vegades, heroic de la seva professió» (20 de febrer).

50 anys de les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat

Les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat van complir i celebrar els 50 anys de l'inici d'aquesta activitat —fundades i llargament sostingudes pel P. Gregori M. Estrada, monjo de Montserrat— el dissabte 8 de maig al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat.

Hi van participar una gran quantitat d'exmembres i animadors de les Trobades, presidits pel Bisbe de Sant Feliu i l'Abat de Montserrat, a qui acompanyaven l'Arquebisbe d'Urgell i President de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense, així com el Bisbe auxiliar de Barcelona i Secretari de la CET.

Van participar a l'Eucaristia del santuari, presidida pel Bisbe Agustí i predicada l'homília pel P. Abat. Després a la mateixa basílica va tenir lloc un acte commemoratiu amb testimonis de tots els temps i edats, intercalant-hi cants corals i cànons diversos, amb l'audició-estrena de la peça *Rosa placent*, del jove compositor Xavier Casademont.

Un dinar de festa amb cants i salutació final de l'Abat de Montserrat, clogué la trobada, que entre d'altres conduïren els monjos responsables, Gna. Natàlia i Gmà. Andreu M. Martínez.

Les Trobades acaben de ser premiades per la Federació dels Cors Anselm Clavé amb el premi educatiu, lliurat aquest mes de maig.

Confirmacions a Guissona

Diumenge 9 de maig, VI de Pasqua, l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 15 joves de la Parròquia de Santa Maria de Guissona (La Segarra). Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector i Arxiprest d'Urgell Mitjà, Mn. Ramon Balagué; el Prevere col·laborador de la Parròquia i estudiant de Sagrada Litúrgia, Mn. Juan Pablo Yáñez; i Mn. David Codina. Solemnitzaren els cants la coral de la parròquia formada per un bon grup de col·laboradors litúrgics.

A la seva homília, l'Arquebisbe va subratllar com l'Amor de Déu està inscrit en la creació i en el cim d'ella, que són l'home i la dona. La llei natural inscrita en la creació fa que tendim a l'amor i que la nostra vida entera estigui insatisfeta si no vivim la dinàmica pròpia del nostre ésser, que és l'Amor a Déu, sobre totes les coses i l'amor als nostres germans. Per això, Mons. Vives animà els joves confirmands a deixar-se portar per l'Esperit Sant que rebien en plenitud en el dia de la seva Confirmació, que els mouria envers l'amor generós i oblatiu envers tothom, especialment els més necessitats, els pobres, els malalts i els qui pateixen. Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà als joves el Nou Testament animant-los a cercar i llegir i meditar el text proclamat en aquell dia de la seva Confirmació, així com tot el capítol 15 de l'Evangeli de Sant Joan.

Posteriorment de la celebració eucarística, l'Arquebisbe pogué saludar l'Alcalde de Guissona, l'Im. Sr. Jaume Ars i Bosch, i junts van visitar la Capella de Sant Isidre del temple parroquial, que ha estat restaurada gràcies a la generosa col·laboració del qui fou advocat a Guissona, Sr. Ignasi Faus i Esteve, i que ha ajudat a crear un espai on es poden contemplar alguns dels tresors documentals que es custodien a la parròquia i s'hi explica la història religiosa de Guissona.

Confirmacions a Andorra la Vella

El dia 7 de maig, Mons. Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 20 joves de la parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella (Principat d'Andorra). Concelebraren amb ell, el Rector i Arxiprest, Mn. Ramon Sàrries, i Mn. David Codina.

A la seva arribada a la parròquia, el Copríncep fou rebut pel Cònsol Menor de la parròquia, David Astrié, i pel Rector i Arxiprest, Mn. Ramon Sàrries.

A la seva homília, l'Arquebisbe glossà les lectures de la Paraula de Déu proclamades en aquell dia. A l'Evangeli, Jesús Ressuscitat s'apareix als deixebles, i Tomàs el Bessò, un dels dotze, no hi és. Tomàs es mostra incrèdul i vuit dies més tard, Jesús es torna a aparèixer i en aquesta ocasió Tomàs hi és i Jesús li diu que posi la seva mà al costat del Senyor. Davant d'això Tomàs respon amb el famós: «Senyor meu i Déu meu». Mons. Vives va dir que tots som una mica «Tomàs» perquè a vegades ens mostrem incrèduls i sense fe. Per això va animar els joves confirmands a perseverar en la fe que

havien rebut pel Baptisme i a través dels seus pares i padrins i de la parròquia, i a no renunciar-hi mai, donant sempre testimoni de Jesús. Un testimoni que s'havia de concretar en l'oració i la vida sacramental, l'amor als germans, el compromís de vida, la lluita per un món millor i més solidari i just, i la donació per amor a Déu i als germans.

Al final de la Missa, la parròquia regalà als joves confirmats un colom de fusta fet a Terra Santa i el Catecisme Jesús és el Senyor que havien estat treballant a la catequesi.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. □ Dilluns [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església; Maria Auxiliadora; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria

López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimecres [Sir 36,1-2.5-6.13-19 / Sl 78 / Mc 10,32-45]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Un decret recent de la Congregació per al Culte proposa aquestes lectures per a l'any B: Jr 31,31-34 (o bé: He 10,11-18) / Sl 109 / Mc 14,12a.22-25]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe,

abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. ■ Divendres [Sir 44,1.9-13 / Sl 149 / Mc 11,11-26]. *Lleida*: □ Dedicació de la Catedral. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Sant Felip Neri, (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador.

29. ■ Dissabte [Sir 51,17-27 / Sl 18 / Mc 11,27-33]. *Urgell*: □ Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell. *Tortosa*: ■ Sant Pere Màrtir Sans, bisbe de Fo-quien i

mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; beat Ramon Escrivà i companys mrs.; sant Pau VI, papa.

30. □ Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: de la solemnitat) [Dt 4,32-34.39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; sant Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina); *Sant Feliu de Llobregat*: □ Beat Pere Tarrés (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona.

Diumenge de Pentecosta (B)

COMENTARI

Els fruits de l'Esperit són amor, goig, pau, paciència...

Encara que en puguem donar alguna definició, segur que coneixem millor qui és l'Esperit Sant si compremem què és el que fa en els apòstols (i en nosaltres). Així a l'evangeli diu Jesús: *Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, donarà testimoni de mi. I vosaltres també en donareu testimoni.* Per tant, l'Esperit Sant dona força, ens defensa i ens ensenya la veritat. *Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera.* Només amb l'Esperit podem conèixer l'autèntica veritat de Jesús.

I a la primera lectura llegim: *Se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es posaren sobre cadascun d'ells.* Una de les missions fonamentals dels apòstols és predicar; per això tenen una llengua de foc. Diu també el llibre dels Fets: *Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua.* El llenguatge de l'Esperit, que és el llenguatge de l'amor, es fa accessible a tothom: *Tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.* I es parla de disset pobles diferents! La incomprensió o confusió de Babel on tots, parlant la mateixa llengua, no s'entenen, es converteix, amb la vinguda de l'Esperit Sant, en comprensió del missatge dels apòstols en una multiplicitat de llengües.

I Pau ens recorda també de forma clara els fruits de l'Esperit Sant: *l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat.* Però no s'esgoten aquí els fruits de l'Esperit. En canvi, els fruits de la carn (*la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn*) són: *fornicació i altres desordres, idolatria, malefícis, enemistats, discòrdies, gelosies, enrabades, rivalitats, divisions, sectarismes, enveges, excés de beure, orgies i coses semblants.* Quins són els fruits que donem nosaltres: unió, pau, alegria, paciència, confessar amb valentia el Crist; o més aviat semblem divisió, egoisme, enveja, rivalitats, covardia, mentides...? Seguim la carn o l'Esperit?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra. O bé: Al-leluia.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R. Si els retireu l'alè, / expiren i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplabafueramente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra. O bien: Aleluya.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grandes eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anocheecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».